

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobkyne: **Bc. V. H.**, súdny exekútor, so sídlom L., P. zastúpenej: *JUDr. K. M.*, advokát so sídlom L., B., proti žalovanému: **Slovenská komora exekútorov**, so sídlom Šustekova 49, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. DK-2/2003-Odv zo dňa 24.11.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/16/2011-27 zo dňa 19.07.2011, jednomyselne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/16/2011-27 zo dňa 19. júla 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. DK-2/2003-Odv zo dňa 24.11.2010 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. DK-2/2003 zo dňa 29.09.2003 podľa § 250j ods. 2, písm. d/ O.s.p. **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania 132 €, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. K. M. advokáta v B., L.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. DK-2/2003-Odv zo dňa 24.11.2010, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. DK-2/2003 zo dňa 29.09.2003, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyňa sa pri vykonávaní exekúcie dopustila disciplinárneho previnenia, za čo jej bolo uložené disciplinárne opatrenie peňažná sankcia 10.000,- Sk.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že z ustanovenia § 135 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok) vyplýva, že exekútor poverený vykonaním exekúcie predajom nehnuteľnosti vykoná procesné úkony uvedené v § 135 ods. 1 Exekučného poriadku, t.j. upovedomí oprávneného i povinného o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti a označí nehnuteľnosť, ktorej sa exekúcia týka, oprávneného požiada o udelenie súhlasu podľa § 134 ods. 1 Exekučného poriadku, zakáže povinnému, aby nehnuteľnosť previedol na niekoho iného, alebo aby ju zaťažil, uloží povinnému povinnosť oznámiť, či a kto má k nehnuteľnosti predkupné právo. Súčasne je povinný vykonať procesné úkony podľa § 135 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti doručí aj spoluvlastníkom a osobám, ktoré majú k nehnuteľnosti predkupné alebo iné vecné právo, správe katastra nehnuteľností, daňovému úradu, správe finančnej kontroly a obci, v ktorej obvode je nehnuteľnosť, ako aj obvodnému úradu, v ktorého obvode je bydlisko povinného a vyvesí ho na úradnej tabuli. Keďže ide o procesné úkony, ktoré časovo súvisia, zákonodarca neupravil pre vykonanie procesných úkonov podľa § 135 ods. 2 Exekučného poriadku osobitnú lehotu. Z uvedených dôvodov sa krajský súd nestotožnil s názorom žalobkyne, že sa nedopustila disciplinárneho previnenia spôsobom uvedeným v napadnutom rozhodnutí. Krajský súd neprihliadol na tvrdenie žalobkyne, že nedoručením upovedomenia nevznikla žiadnemu účastníkovi žiadna ujma. Pre posúdenie veci bolo rozhodné, či žalobkyňa sa svojím postupom v exekučnom konaní sp. zn. EX 63/2002 dopustila disciplinárneho previnenia. Predmetom tohto konania nebola zodpovednosť exekútora za škodu, ktorá by mohla prípadne vzniknúť opomenutím povinnosti doručiť upovedomenie podľa § 135 ods. 2 Exekučného poriadku. Tvrdenie žalobkyne, že bola obvinená z disciplinárneho priestupku vzhľadom na osobu povinného, krajský súd považoval za účelové.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa včas odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že zákonodarca neurčil osobitnú lehotu na doručovanie písomnosti podľa § 135 ods. 2 Exekučného poriadku. Zákonodarca určil lehotu do kedy má súdny exekútor vykonať úkony uvedené v § 135 ods. 2 Exekučného poriadku tým, že ich musí vykonať pred vydaním exekučného príkazu, čo žalobca aj splnil. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že vydal upovedomenie o začatí exekúcie a pokúšal sa ho doručiť povinnému a oprávnenému. Oprávnenému ho doručil dňa 12.12.2002 a povinný ho odmietol prevziať. Dňa 20.12.2002 bolo žalobkyňi doručené rozhodnutie o odklade exekučného konania. Ďalej namietala, že prvostupňový súd sa nezaoberal otázkami, aké má byť odôvodnenie správneho rozhodnutia, ako aj poučenie, ktoré namietala. Z odôvodnenia správneho rozhodnutia je možné dozvedieť sa iba, že žalobkyňa porušila ustanovenie § 135 ods. 2 Exekučného poriadku, pričom v odôvodnení nie je vyjadrené, na základe akej právnej teórie odvolací disciplinárny senát dospel k takému záveru. Odvolací disciplinárny senát nesprávne poučil žalobkyňu o jej možnej právnej ochrane, keď zákonodarca ukladá povinnosť uviesť v poučení, či je možné preskúmať rozhodnutie súdom. Žalobkyňa navrhla, aby Najvyšší súd

Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zmenil a rozhodol v súlade s jeho návrhom a zaviazal žalovaného na zaplatenie trov disciplinárneho a súdneho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že ho nepovažuje za dôvodné. Zotrval na svojom vyjadrení a na záveroch zistených a vyjadrených v rozhodnutí č. DK- 2/2003. Prvostupňový súd podľa názoru žalovaného správne posúdil vec po právnej aj vecnej stránke. Žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti podporujúce jej tvrdenia, len zopakovala svoje názory z podanej žaloby. Žalovaný má za to, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol a preto napadnutý rozsudok navrhol potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a následne po tom, ako bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 156 ods. 3 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. zmenil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/16/2011-27 zo dňa 19.07.2011 tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného č. DK-2/2003-Odv zo dňa 24.11.2010 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. DK-2/2003 zo dňa 29.09.2003 podľa § 250j ods. 2, písm. d/ O.s.p. z dôvodu, že výrok prvostupňového rozhodnutia je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že Disciplinárny senát Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov rozhodnutím č. DK-2/2003 zo dňa 29.09.2003 rozhodol, o disciplinárnom previnení žalobkyne nasledovným výrokom :

„Disciplinárne obvinená súdna exekútorka Bc. V. H., Exekútorský úrad P. so sídlom P., P. sa pri vykonávaní exekúcie v exekučnom konaní EX 63/2002 svojim postupom d o p u s t i l a d i s c i p l i n á r n e h o p r e v i n e n i a, za čo sa jej v súlade s ustanovením § 227 ods.1 v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. c/ Exekučného poriadku ukladá disciplinárne opatrenie: peňažná pokuta vo výške 10.000,- Sk“.

Odvolacia disciplinárna komisia Slovenskej komory exekútorov rozhodnutím č. DK-2/2003-Odv zo dňa 24.11.2010 podľa § 228 ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku rozhodnutie disciplinárneho senátu disciplinárnej komisie č. DK 2/2003 zo dňa 29.09.2003 potvrdila.

Najvyšší súd zistil, že vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia absentujú základné náležitosti rozhodnutia vydaného v správnom trestaní. Ide o sankčné rozhodnutie, v prípade ktorého esenciálnou náležitosťou je opis skutku, z ktorého je disciplinárne obvinená osoba uznaná vinnou. Identifikácia skutku spôsobom „... sa pri vykonávaní exekúcie

v exekučnom konaní EX 63/2002 dopustila disciplinárneho previnenia“ je neurčité a nezrozumiteľné. Z takto formulovaného výroku nie je možné zistiť, za čo bola žalobkyňa potrestaná. Skutok musí byť jednoznačne vymedzený a ohraničený a nie je prípustné vyvodzovať ho iba z odôvodnenia rozhodnutia. Ďalšou náležitosťou, ktorá absentuje je právna kvalifikácia disciplinárneho previnenia zákonným ustanovením, ktoré bolo skutkom naplnené.

Podľa § 220 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie sľubu, správanie, ktorým naruša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora.

V uvedenom ustanovení sú špecifikované jednotlivé druhy disciplinárnych previnení. V prípade disciplinárneho previnenia spočívajúceho v zavinenom porušení povinností pri výkone činnosti exekútora okrem ustanovenia § 220 ods. 1 Exekučného poriadku musí byť vo výroku identifikované aj konkrétne ustanovenie zákona ukladajúceho povinnosť, ktorá bola exekútorom porušená.

Právna úprava konania a rozhodovania disciplinárnej komisie žalovaného je v Exekučnom poriadku iba rámcová. Podrobnosti konania a náležitosti rozhodnutia sú upravené v Disciplinárnom poriadku.

Podľa § 217 ods. 3 Exekučného poriadku konanie a rozhodovanie disciplinárnej komisie upraví komora v disciplinárnom poriadku.

*Podľa § 19 ods. 1 Disciplinárneho poriadku Slovenskej komory exekútorov (ďalej len Disciplinárny poriadok) v písomne vyhotovenom rozhodnutí sa uvedie označenie senátu disciplinárnej komisie, mená a priezviská členov senátu, označenie účastníkov a ich zástupcov, označenie prejednáwanej veci, **znenie výroku s opisanim skutku a právnu kvalifikáciou o disciplinárnom previnení s označením zákonného ustanovenia, ktoré bolo porušené**, označenie uloženého disciplinárneho opatrenia, ak sa ukladá, obsah znenia rozhodnutia o trovách konania, odôvodnenie, poučenie o opravnom prostriedku a deň a miesto vyhlásenia.*

Podľa § 19 ods. 2 Disciplinárneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia uvedie senát podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal ďalšie dôkazy a posúdi skutkový a právny stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

Podľa § 27 Disciplinárneho poriadku tento Disciplinárny poriadok sa použije aj pre disciplinárne konania začaté pred jeho účinnosťou.

Disciplinárny poriadok je interným predpisom žalovaného, ktorý je však vydaný na základe zákonného splnomocnenia. Procesný postup disciplinárnej komisie pri vydávaní rozhodnutia preto musí byť s ním v súlade. Preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa § 244 ods. 1, 2 O.s.p., § 250j ods. 1, 2 O.s.p. zahŕňa nielen súlad so zákonom, ale i súlad s právnymi predpismi, ktoré boli vydané na základe zákonného splnomocnenia.

Z Disciplinárneho poriadku jednoznačne vyplýva, že podstatnou náležitosťou výroku rozhodnutia disciplinárnej komisie je opísanie skutku s právnou kvalifikáciou o disciplinárnom previnení s označením zákonného ustanovenia, ktoré bolo porušené. Napadnuté rozhodnutie tieto náležitosti nespĺňa. Najvyšší súd hodnotil tieto skutočnosti ako podstatné vady konania i s ohľadom na skutočnosť, že uvedenie týchto náležitostí do rozhodnutia vyplýva i zo základných princípov trestania, ktoré je nevyhnutné aplikovať v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy SR v spojení s článkom 49 Ústavy SR podľa ktorého *„len zákon ustanoví, ktoré konanie je trestným činom a aký trest, prípadne iné ujmy na právach alebo majetku možno uložiť za jeho spáchanie“*. Ide o deklarovanie univerzálneho princípu *„nullum crimen, nulla poena sine lege“*, ktorý sa po formálnej stránke prejavuje tak, že vo výroku rozhodnutia musí byť uvedený opis konania, ktorý je skutkom a súčasne jeho právna kvalifikácia s označením zákonného ustanovenia, ktoré bolo porušené. Následne sa tento princíp prejavuje ako náležitosť rozsudkov vydaných v trestnom konaní (podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku *„výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného, alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu“*). Ďalej sa tento princíp prejavuje ako náležitosť rozhodnutí o priestupkoch (podľa § 77 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch *„výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie...“*). Napokon prejav tohto princípu je i v právnej úprave ustanovení § 19 ods. 1 Disciplinárneho poriadku žalovaného.

Vzhľadom na tieto okolnosti nerešpektovanie formálnych náležitostí sankčných rozhodnutí má za následok nezákonnosť rozhodnutia.

Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, ktorá konkrétna povinnosť bola porušená a aké opatrenia, či sankcie boli uložené (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo/28/2007 zo dňa 06.03.2008, sp. zn. 2 Sžo/106/2007 zo dňa 13.03.2008, sp. zn. 3 Sžp/5/2008 zo dňa 23.07.2009).

Nad rámec uvedeného, len obiter dictum, považuje senát najvyššieho súdu za potrebné vyjadriť sa k tomu, či je možné za skutkového stavu vyplývajúceho z exekučného spisu, považovať konanie resp. nekonanie žalobkyne v exekučnom konaní za disciplinárne previnenie v zmysle § 220 ods. 1 Exekučného poriadku. V disciplinárnom konaní bolo

posudzované, či žalobkyňa porušila povinnosť stanovenú Exekučným poriadkom, ktorým je pri výkone svojej činnosti viazaná. K porušeniu zákonom stanovenej povinnosti môže aj v exekučnom konaní dôjsť opomenutím zo strany exekútora.

Povinnosťou exekútora pri vykonávaní exekúcie predajom nehnuteľnosti je doručiť upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti oprávnenému a povinnému, ako aj spoluvlastníkom nehnuteľnosti a ďalším osobám a orgánom uvedeným v ustanovení § 135 ods. 2 Exekučného poriadku. Exekučný poriadok explicitne nestanovuje lehotu, v ktorej je exekútor povinný tak urobiť. Exekúciu predajom nehnuteľnosti vykonáva exekútor jednotlivými krokmi upravenými Exekučným poriadkom, ktoré sú predpokladom ďalšieho postupu v konaní. Z ustanovení Exekučného poriadku je možné vyvodiť, že upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti má byť doručené pred vydaním exekučného príkazu. Z exekučného spisu tak, ako bol predložený žalovanému a následne súdu vyplýva, že k okamihu podania sťažnosti resp. návrhu na začatie disciplinárneho konania exekučný príkaz vydaný nebol, keďže bol povolený odklad exekúcie. Ak je podaný návrh na odklad exekúcie, do rozhodnutia súdu o odklade exekúcie môže exekútor vykonávať len úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného (§ 56 ods. 5 Exekučného poriadku). Tzn., že iné úkony exekútor vykonávať nemôže. Preto, ak bol povolený odklad exekúcie a exekučný príkaz vydaný nebol, je nevyhnutné sa argumentačne vyrovnáť s tým, či žalobkyňa porušila povinnosť stanovenú v § 135 ods. 2 Exekučného poriadku. Aj keď upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti bolo doručené oprávnenému a správe katastra, z ustanovení Exekučného poriadku nevyplýva, že by malo byť doručované v jeden deň všetkým osobám a orgánom uvedeným v ustanovení § 135 ods. 2 Exekučného poriadku, prípadne v akom poradí sa má doručovať. Tieto skutočnosti však musí vyhodnotiť žalovaný.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že v konaní úspešnej žalobkyni, ktorá trovy konania nevyčísliła, priznal podľa § 151 ods. 2 O.s.p. náhradu trov vyplývajúcich zo spisu. Tie pozostávali z náhrady súdneho poplatku z podanej žaloby 66 € a z podaného odvolania 66 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 07. februára 2012

JUDr. Ivan R U M A N A, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková